

Lesní sonáta

Vyzuju si boty v trávě a zvolna půjdu bos,
chodidla u lesní tůně pohladí vlhký písek
a něžně budou tisknout za šlápotou šlápotu.

Modré nebe objeme mou hlavu,
laskavý vítr pohladí mou tvář,
a s lesem splynu v jedno.

Duše má bude v lese a les bude v duši mé
šumět, zpívat, ševelit, plakat, taky se i smát.
Láska má je v lese a tys tím lesem, dívko má.